

[Rahbæk Møller]

hvad det er, I prøver at bilde folk ind, går imod. Det er ikke rigtigt.

Sagen er, at vi erkender – og det har vi hele tiden gjort – at der er gode og væsentlige ting i denne reform. For at citere hr. Lykketoft: der lukkes vitterlig luft ud af en masse skattefiduser. Vi har aldrig anfægtet det; vi har hver eneste gang rost det, men det, vi har sagt, og det, vi mener, er, at prisen er for høj, for den pris, socialdemokratiet har måttet betale, er en endnu lidt skævere fordeling af skattebyrden. Vi har fået mange tal for det, og socialdemokraterne har ikke kunnet anfægte dem. Det eneste, de har kunnet sige, er, at det ser lidt bedre ud, hvis man regner forhøjelsen af selskabsskatteprocenten ind, og det vil jeg ikke et øjeblik anfægte, for det gør det da vitterlig.

Men den samlede fordeling af det, der blev aftalt den 2. juni, er skæv, og årsagerne hertil er meget enkle. Den ene er, at man hæver trækprocenten for de lavtlønnede og sænker den for de højere lønnede, den anden er den skattelettelse til velhaverne, som vi stemte om for et øjeblik siden. Det er de to hovedgrunde – der kan være detaljer, men dem skal jeg undlade at omtale – til, at SF må afvise og stemme imod dette lovkompleks på trods af alle de gode ting, som vi da fuldt ud også her erkender der vitterlig er i det.

Jeg skal nævne endnu en ting, der gør os meget betænkelige, og det er, at dette reformkompleks giver en endda meget betydelig finanspolitisk lempelse. Vi har lige fået nogle opgørelser over skattetrykket, og som det har været refereret i mange blade, er det jo steget under den borgerlige regering – det stiger og stiger, også i 1986 – men i 1987 kommer faldet igen på grund af skattereformen. Nu ved enhver, at ligesom regeringens politik ikke lagde op til et lettere skattetryk i 1983, 1984, 1985 og 1986, gør den det heller ikke i 1987, det vil sige, at dette lavere skattetryk aldrig kommer. Hvordan de vil kradsse pengene ind, skal jeg ikke vove at spå om, bortset fra at man kunne have en formodning om, at der kom en ny afgiftsbuket eller to; hvis man var ondsindet, kunne man såmænd sige, at den afgiftsbuket, vi behandler i disse dage, er et led i forberedelse af skattereformen, men o.k. jeg skal frafalde at antyde noget sådant, for vi ved jo godt, vi ikke kan hæfte tingene så nøjagtigt sammen. Men den skattelettelse,

socialdemokratiet har bildt befolkningen ind den får 1. januar 1987, den kommer ikke; den bliver opsuget på anden vis, og det er i sig selv betænkeligt.

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at det er en tredsjebehandling, og derfor bliver der ikke mange korte bemærkninger. Der er bedt om to.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg er ligesom hr. Rahbæk Møller fuld af beklagelse, hvis nogen skulle få indtryk af et stort opgør her. Det, jeg har prøvet at give indtryk af, og som jeg tror er det sande billede, er, at SF puster sig vældigt op for at finde noget, de kan blive uenige i her, fordi de ikke har fået lov til at være med. Det forstår jeg godt, for det er deres rolle i dette spil, men det sker ikke på nogen særlig overbevisende måde.

Hr. Rahbæk Møller siger, man hæver trækprocenterne i bunden. Ja, det er teknisk set en lille smule rigtigt, men indholdsmæssigt er det vildledende, for man sænker jo skatten i bunden ved højere bundfradrag. Den typiske skatteyder med under 100.000–120.000 kr. får lettelse – langt de fleste af dem, der tjener de indkomster, får lettelse – men hr. Rahbæk Møller har rigtignok været ude med pincetten for at finde nogle eksempler på nogle, der ikke får det.

Det, der er så forfærdelig hult i socialistisk folkepartis kritik, er, at man siger, der er for lidt lettelse i bunden, der er for meget lettelse i toppen, og så prøver man at lade, som om de to ting på noget realistisk grundlag kunne bringes til at gå lige op. Vi kunne godt have ønsket os en lidt anden balance, bevares, det kan der ikke være nogen tvivl om, og det ved hr. Rahbæk Møller også udmærket godt. Men der er ingen sammenhæng i det i den forstand, at vi kunne hente en hel masse penge i toppen og så give lettelse bare tilnærmelsesvis i den retning, SF giver indtryk af at det var muligt i bunden. Den sammenhæng eksisterer ikke.

Påstanden om den finanspolitiske lempelse tilbageviste vi allerede ved anden behandling. Det er ikke rigtigt, at der foreligger nogle finanspolitiske lempelser. Når regeringen kommer ud med skattestrykstal, der er lavere